

[Maigaard.]

litikken skal ligge i NATO, og samtidig tager hr. Brandt til indtægt for sig.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard: Jeg skal kort sige, at det at pille Brandts Eurobemærkninger ud af de samlede udtalelser er at pille ved noget for sammenhængen ikke særlig betydningsfuldt. Det, Brandt taler om, er en omstrukturering i fremtiden af det europæiske mønster.

Djurhuus: Det er med tilfredshed, jeg konstaterer, at de to lovforslag, der her er til første behandling, lovforslag nr. 157 og lovforslag nr. 206, ikke gælder for Færøerne. I lovforslag nr. 157 siger § 8: „Loven gælder ikke for Færøerne“, og i lovforslag nr. 206 siger § 3: „Folkeafstemningen afholdes ikke på Færøerne“. Dette er i overensstemmelse med de færøske ønsker, der er fremsat af lagtinget og landsstyret over for regeringen og tidligere her i det høje ting af mig under en debat vedrørende samme spørgsmål. Jeg vil derfor undlade at stemme for disse to lovforslag, idet jeg som det store flertal af de færøske vælgere går ind for, at afgørelsen i denne alvorlige sag helt og fuldt bliver taget hjemme på Færøerne.

Til disse få ord kunne jeg have begrænset min deltagelse i denne debat. Men det ærede medlem hr. Nyboe Andersen sagde noget i sit indlæg, som jeg ikke synes skal stå uimodsagt, eller i det mindste skal det have et spørgsmålstegn med. Hans påstand var denne: medlemskab vil tjene Færøerne bedst. Nu er det selvfølgelig lidt uklart, hvorledes en sådan sammenfattende, for ikke at sige ålfaderlig, påstand skal forstås. For det fremgår med al ønskelig tydelighed af denne debat, at meningene her i folketinget er meget forskellige netop med hensyn til, hvad der er bedst.

Af de gallupundersøgelser, der er gjort ude blandt den brede befolkning, fremgår det, at usikkerheden om denne påstand, hvad der er bedst, er endnu større end her i folketinget. Alle de politiske partier, der er repræsenteret her i folketinget, har større og mindre grupper ude blandt deres vælgere, der har et standpunkt, der går i modsat retning, nemlig at medlemskab vil tjene Danmark værst.

Jeg siger ikke dette for at blande mig i noget, som ikke vedkommer mig, men kun i relation til hr. Nyboe Andersens udtalelse vedrørende Færøerne. Den mindste bådtype, vi har derhjemme, er 3 mands årebåden. Jeg kan i denne replik ligne min viden med denne bådtype over for hr. Nyboe Andersens faglige viden som en Dreadnought. Men det, som ofte reddede mændene ved årerne, var deres instinkt. Nu kan det måske virke latterligt at nævne dette ord i massemediernes og edb-anlæggenes blomstrende tidsalder. Men alligevel er det så nært knyttet til individet og den individuelle og politiske frihed, som vi færinger endnu ikke har mistet af syne eller er indstillet på at give afkald på.

Overgaard Nielsen: Det er jo en slags international traktat eller i hvert fald en halv-europæisk traktat, vi behandler her i dag. Jeg synes, det er rigtigt, som hr. Lowzow sagde, at debatten allerede har ført til adskillige trampolinspring. Det forekommer mig dog, at det er tilhængerne, der hopper mest. Undertiden er det, ligesom de ikke ved, om hovedet er opad eller nedad.

Der er næppe noget medlem af det høje ting, som har nået at gennemlæse traktaten og samtlige bilag, og det er vel heller ikke nødvendigt for at forstå, hvad det drejer sig om. Det er nok heller ikke nødvendigt for befolkningen at kende alle disse enkeltheder. Spørgsmålet er jo ganske enkelt politisk og ikke først og fremmest økonomisk.

Hvis vi holder os til traktaten, kan den vurderes på to måder. Hvad står der ikke i den, og hvad står der? Besvarelsen af begge spørgsmål er vel lige vigtig.

Hvad står der så ikke? Ja, der står ikke ét ord om alle de forbehold, som skiftende danske regeringer har taget med hensyn til den udvikling i EF, som vi ikke ønsker at være med til, eller som vi ønsker at stoppe, og der står ikke ét ord om de mange forbehold, som den nuværende danske regering hævder at have fået godkendt på trods af det utvetydige svar fra Ministerrådet og dets daværende præsident eller på grund af manglende hovedrysten fra Ministerrådets medlemmer, da vor handelsminister forelagde regeringens forbehold. Med både den ene og den anden begrundelse var der måske ellers anledning nok til at ryste på hovedet.